

איהו ר'זא (שם כד א) ותכהן עיניו מראות, באליין מראות דאחזיאו ליה במעי אמיה פמה נהורין, כמה דחמא יחזקאל במרכבה, לכל ינוקא אחזיאן ליה כפום הרגיה, אחזיאן ליה מאמר דאייה נשמתיה, דאי ישפדר באורייתא ובפרקודין, דינהייר ההוא אחר דאתנטילת נשמתיה, בכמה נשמתין.

ואיך נחתין בגניה כמה מרכבות, ואולפין ליה כל אוריות, וαι אשפדר ביה אדכבר ליה כל מה והו אולפין ליה במעי אמיה, לבמר אחזיאן ליה גיהנם, אם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, כמה דאחזיאו ליה אגריה, לבמר דגניק ממעי אמיה סתיים (דף קלז ע"א) עינוי מכל אינז נהורין, כמה דאתמר ותכהן עיניו מראות, ואליין תה"ו ובה"ו, הרא הוא דכתיב והארץ חיתה תהו ובהו וחשך וכור, וחייב איהו מאן דלא אשפדר באורייתא, עינוי סתיים מעולםא דאתמי, במר דASHPDR לאלה שביון עולםא, מיד דאזור לההוא עולםא, מיד יקווטם מפתח השמים דההוא עולםא, מיד דאזור לההוא עולםא, אל מקום אחד, אתקבנשת נשמתא לאתר חד, הרא הוא דכתיב (קהלת יב ו) וחרום פשוב אל האליהים אשר נתנה, וגופא אשפדר יבשה, הרא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דatkbneshet נשמתיה, קודש בריך הוא יימא לשכינתא, תצא הארץ נפש חייה למינה, מאן מיה אלין חיות הקדש, ונחרין ליה, דגנתין ליה לקבלא ליה, הרא הוא דכתיב (תהלים צא י) על פפיהם ישאונך וכור.

יעוד תצא הארץ נפש חייה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתיה היבת ליה בההוא עולםא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, כמה חילין ומשרין ליקירה, ולבתר אפיק ליה אילניין ועשבין בגנטא דעדן, הרא הוא דכתיב ויאמר אלהים פדשא הארץ וכור, כל מה דאתברי בשית ימי בראשית בלהו מזומן ליה בההוא עולםא, בגין עדן עלאה ותפאה. דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספר דחנוך נער, דעתיה אתקמר (בראשית ה כב) ויתהלך חנוך את האליהים ויאנגי כי לך חאות אלהים, ואמאי קראי ליה תולדות אדם, אלא הכא ר'זא דגלגולא, תולדות אדם אתקרי, דמניה נפק, וайהו הוה תולדת דיליה, ואמאי אתקרי נער, אלא הכא ר'זא (איוב לא כה) ישוב לימי עולםיו, כמה דהוה בקדמיה לעילא, ולבתר נחית בההוא דאתמר ביה (בראשית יז ב) והוא נער את בני בלחה ואת בני זלפה נשיאבו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מי דבתם רעה אלא דהוו מגזעא (דף קלז ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח) מה אנו שבי תזכרנו ובן

אדם כי תפקדו ותחזרו מעט מלאהיהם, דיבבת ליה כל גנזי שמי, וכל מפתחן דיליה בידיה, ואשלטיה בכל דיליה, בגונא דמלפָא דאמר ליאוסף (בראשית מא ט) רק הפסא אגדל מנק.

אמר ליה זהה עז"א ועזאל אלין, אמר ליה זהה אחרני הוו מתפנשין עמיה, אמר ליה רבי אלעזר וזה קודשא בריך הוא עד דאתנייען בחילין דיליה לא היה עביד לאדם, דאמר נעשה אדם, אמר ליה לאולפא דרץ ארץ לבני נשא, דעתך רבך עצה מזעיר מניה, ולא עוד אלא רוזא אחרא אית הכא, למלא דהוה ליה שליחא מהימנא, והוה בעי למיחב ליה אגריה, אמר לחילוי אני בענא לשלוּתאה הא שליחא דילוי עלייכו, בגין דהוא מהימנא, אי אית מאן דידע ביה מלאה אחרא יימא, בזמנא דלא אשכח מקררגא עליה, אמר נעשה אדם.

וthon נעשה אדם, בגין אדם דיעבד פקודי אוורייתא, וישתדל באורייתא, לעבדה ולשמרה, ויהא ליה אגרא טבא, ושולטנו עלייכו, ורק איהו (ישעה ס כא) נוצר מטעי מעשה ידי להתפאר, דהא מלacky עלאי אף על גב דאיןון גבורין כה עושי דברו, לא עבדי גבורה בפולחנה דקודשא בריך הוא, דאיןון פלחין בהכרח, ולית לון ערובה דבשרא ויצרא בישא, בגין דא נעשה אדם, וישלוּט בכו, הדא הוא דכתיב (בראשית א כ) וירדו.

ברגת הים ובעוף השמים ונומר.

וthon נעשה אדם אנה יהיב ביה נשמטה, דכתיב בצלמיינו, וכתיב (תחלים לט א) אך בצלם יתהלך איש, ואthon יהבו ביה רוחא ונפשא, וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאיין, ומה קרעינא דלהוי שליט וממנא עלייכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עלייה, וחותמא דילי בידיה, דายה חותם הקנית, מלacky ימינה ברכו ליה, ואמריו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב (שם קג כ) ברכו יהו"ה מלacky גברי כה עשי דברו לשם בקהל דברו, ורק מטרו"ן, לקבליה יוסף למתפָא, ובו אחרני דהו שנאי ליה ואמריו (שם ח ח) מה אנטוש כי תזכרנו, בגין דא ויבא יוסף את דברם רעה, ויישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלוּם, ולאו דאיןון אלין עז"א ועזאל, אלא איןון אחרני דאתפנשו (ס"א ראתבללו) עמהון.

(אמר המניה והמצאות בס"א וטוב לשומו כאן).

דבר אחר (בראשית ה א) זה ספר תולדות אדם וכו', זה תריין עשר אנפין, דאתמר בהון (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור וגומר, ופני נשר ונומר, ביום בראש אלהיהם אדם חיה וביבאה,